

உ
கடவுள் துணை,

1322

ஜனவையார் அருளிச்செய்த 115

ந ல்.வ மு ல

உ ர

இ ல்

ச ர வ ண

சண்முகமுதலியார் வரலாறு

ஊர்வையிடப்பட்டு

புரஸபாக்கம்

ஏ மு ம லை ப் பி ள் னை ய வ ர் க ள து

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது - (ஸ்).

மேற்சொல்திய நீதி நூல்களில் அகாவநுக்கம் ஆகிய பா
கச்சொல்லப்பட்ட ஆத்திசூடி, கொன்றையேற்கண் என
னும நூல்கள் சொல்லடையும், பொருள் விளக்கமும்,
வாகியச் சூருக்கமும் பொருந்தியவைகளாயி நுக்கின்ற
மையால் பிறதேயத்தாறும் தங்கள் தங்கள் பாவைநி
லமொழிபெயர்க்கப்பட்ட செ சிறப்படைந்திருக்கின்றன.

ஒளவையார் தம்முடைய சகோதராகிய கிருவன்
ளுவ நாயனாரினும புத்தி னுடையுள்ளவர், காங்கு வித
புருஷார்த்தங்களில் கிருவன்ளுவ நாயனார் தர்வார்த்த
காம மென்னு முன்றையும்-ககூடய-குறள் வெண்பா
களினால் சொல்லியதைக் கேட்டருளி, மோகூத்தையு
ஞ் சேர்த்துப் புருஷார்த்த கான்கையும் ஓர் வெண்பா
வால் மொழிந்தருளினார்.

வெண்பா.

சதலறந் தீவினைவிட மட்டல் பொரு ளெஞ்ஞான்றும்
காத விருவர் கருத்துறவைத் - தாதாவு
பட்டதே யின்பம் பாணெரினைந் திமமுன்றும்
விட்டதே யேரின்ப விடு.

ஒளவையார் காலத்து ஒட்டக்கூத்தர்- புகழேந்தி, க
ம்பர் முதலிய தமிழ் வித்துவான்க ளிருந்தன றென்று
தெரியவருகிறது.

ஒளவையார் கிருகஸ்தாசிரமஞ் சிறந்ததென்று மற்ற
வர்களுக்குப்போதித்துவந்ததேயன்றி, தாம் சரிசார்த்த
ம் வகையினும் விவாகமின்றி யிருந்தனர். இவர் - உசுமி
வருஷங்களுக்கு அதிகமாகச் சீவித்திருத்தாகச் சொல்

லுகின்றனர். ஆனகமால், அவருக்கு இறந்தெயர் மறைந்து முதியவனென்னும் மொருள்தருகிற ஒளவையாரென்னும் சிறப்புப்பெயர் வழங்கிவருகின்றது.

இப்படி யிருக்குங்காலத்தில் ஒளவையார் ஒவ்வோர் காரியத்தின் பொருட்டுத் தனித்தனியாக் கவிகள் பாடி அநேக அற்புதங்கள் செய்தவரும் நாளில் ஒருநாள் விநாயகக்கடவுளை வினாவாகப் பூசைசெய்ய, அக்கடவுள் “வழக்கப்படி மன்றி வினாந்து பூசைசெய்வது,, என்னென்றுவினவ,, சுவாமி சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் கைலாசத்திற்குச் செல்கின்றனர். என்னையும் அழைத்தார்கள்,, ஒன், “அவர்கள் அங்குசேர்வதற்குமுன் உன்னைச் சேர்ப்பிப்போம், கிரமப்படி நீ பூசை செய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அங்கனமே தாம் பூசைசெய்து முடித்தனர். உடனே விநாயகக்கடவுள் தமது துக்கையால் எடுத்துவிடக் கைலாமத்தடைந்தனர், பின்பு வந்துசேர்ந்த அவ் விருவரும் ஒளவையாரைக்கண்டு அதிசேயன மட்டார்கள். அச்சமயத்தில் இக்கவி ஒளவையாரால் சொல்லப்பட்டதாகவழங்குகின்றது.

கட்டளைக்கவித்துறை.

மதுமொழிசை லுமையாள்புகலவன் மலர்ந்ததத்தை, முதியநீயைவல லார்க்குமுண்டோ முகிலனோன் முழங்கி, அதிரடந்திடும் யானையுந்தேரு மதன்பின்வருக, குதியுங்காதங்கிழவியுங்காதங்குலமன்னனே. ஒளவையார் சரித்திரம் முற்றிற்று.

XX

கடவுள்துணை.

ந ல் வ ழி யு ன் னா.

நூன்முகம்.

பாலுந் தெளிதேனும் பாலும் மருப்பியினை
காலுங்கலந்துனக்கு நான்றருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றும் தா

(மதவுணா.)

கோலம்செய்—அழகுசெய்கின்ற	பாலும்—வெள்ளம் பாலும்
துங்கம்—உயர்வாகிய	மருப்பியும்—மருப்பியும்
கரிமுகத்து—பாணை முகத்	இவைநாலும்— ஆகிய இக்
தையுடைய	நாண்கையும்
தூமணியே—பரிசுத்த ம	கலந்து—கலந்து
ணிக்கொப்பவாகிய வி	தருவேன்--நிவேதிப் பேன்
நாயகமூர்த்தியே	நீ—நீர்
உனக்கு—உமக்கு	எனக்கு—அடியேனுக்கு
நான்—நான்	சங்கம்—புலவர் கூட்டத்தி
பாலும்—பாலும்	லவழங்கும்
தெளி தேனும்—தெளிந்த	தமிழ் மூன்றும்—முத்தமி
தேனும்	ழையும
	தா—தந்தருள்

(இதன்கருத்து.) விநாயககாப்பூசிக்கின் முத்தமிழும்
புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்,
உம்மைகள் ஐந்தில முதலில உள்ள நான்கும் எண்
னும்பொருள் மற்றையதொன்றும் முற்றுப்பொருள்

து. மணி - உவமை ஆகுமெயர். சுவ்வருபு இரண்டும்
கொடைப்பொருள்.

நூல்.

புண்ணியமும் பாவம் பேயும் போனநாட்செய்தவனை
மண்ணிறபிறந்தார்க்குனைத்தபொருள்-எண்ணுங்கால
சுதொழிய வேறிலை பெச்சமயத் தோர்சொல்லும்
திதொழிய நன்மை செயல்.

(மதவுரை.)

புண்ணியம்—புண்ணியம்	பவிக்க) வைத்தபொ
எனது	ருளாகும்
ஆம்—செய்தந்தூரியது	எண்ணுங்கால—ஆலோசி
பாவம்—பாவமானது	க்குமிடத்து
போய்—செய்தற் குரியது	எச்சமயத்தோர்—எந்தச்
அன்று	சமயத்தார்
போனநான்—முற் பிறம்பி	சொல்லும்-சொல்லுதலும்
லே	சுதொழிய—இதை அல்லா
செய்தஅனை—செய்த அ	மல்
வ்விருவினைகளே	வேறு இல்லை—மற்றொன்
மண்ணில—பூமியில	றில்லை ஆகையால்)
பிறந்தார்க்கு--பிறத்தமன்	திதொழிய--பாவம்கீங்க
தார்க்கு	நன்மைசெயல்—புண்ணி
வைத்தபொருள்—அனு	மத்தைச்செய்யுகளள்
இ-து.) பாவம் கீங்கலாகப் புண்ணியஞ் செயலவே	
நீண்டும் எ-ம.	

தோ-எ-ய்-கீங்-ள், ம-லை—செயல், செ-ன்—நன்
மை, (vide note at the end)

சாதிரிண்டொழிய வேறிலைச் சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில
இட்டார் பெரியோர் ிடாதா ரிழிசுலத்தோர்
மட்டாங்கி லுள்ள படி.

(பதவுரை)

சாற்றுங்கால்— சொல்லு
மிடத்து
மேதினியில—பூமியில்
சாதிஇரண்டுழிய — இர
ண்டுசாதிதவிர
வேறுஇல்லை — வேறேஇல்
லை (அவை)
நீதிவழுவா—நீதிவழுவாக
நெறிமுறையின் — வழியி
ன்னமுறைமுறையால்
இட்டார் — இரப்போராக

(கு) கொடுப்பவர்
பெரியோர் — உயர்வாகிய
சாதியார்
இடாதார்—கொடாதவர்
இழிசுலத்தோர்— இழிவா
கியசாதியார் என்ப
வையாம் (அது)
மட்டாங்கில—உண்மைமா
கியநூலில்
உள்ளபடி—இருக்கின்றவி
தமாம்

(இ-து நனம் ிக்கத்தினின்று இரப்போர்க்குக்கொ
டுப்பவரே உயர்க்குசுலத்தாரா எ-ம்.

எ-ய்—இவ்வு, இட்டார், இடாதார், தோ - எ-ய்—இது,
ப-லை—இல்லை, பெரியோர், இழிசுலத்தோர், உள்ளபடி,
சாற்றுங்கால் என்பதை ஒரு சமாதானப்பாகக்கொண்டால்
செய்யென்னும வாய்ப்பாட்டெதிராகாலவினை எச்சமாக
வும், தொடரமொழிபாகக்கொள்ளின் பெயரொச்சத்தொ
காநிலைத்தொடராகவுங் கொள்கசாற்று-மகுதி, உ-ம், சா
ரிமை, காள்-எதிர்கால வினைசெச்சவிசுதி, பகுதியீற்று
காக்கேதும், சாரியை யீற்றுமகரத்திரியுமசந்தி

இடும்கைக் கிடும்கை யிரலுடம்பி தன்தே
இடும்கொய்கை மெய்மென் றிராதே-இடும்கடுக
உண்டாயினுண்டாகு மூழிற் றெருவலிநாய்
விண்டாராக் கொண்டாடும் வீடு

(மதவுரை.)

இடும்கைக்கு— துன்மங்க	இடும் — (இரப்பவர்க்கு)
ஏகிய (சரகுகளுக்கு	கொடுங்கள்
இடும்— நிறைத்துவைக்கும்	உண்டாயின்— இத்தருமம்
கை—கையைஒத்த	உங்களிடத்து (எண்
இயல்— தன்மைமையுடை	டானை
ய	ஊழின்—முறைமையினால்
உடம்பு—தேகம்	மெருவலி — மிகுந்தவலி
இது அன்றே— இதனைவா	மைமையுடைய
இடும்—உணவையிடுகிற	நோய்—மனநோயை
கொய்கை—நிலையில் லாத	விண்டாரை-- நீக்கினவரை
தை	கொண்டாடும்— மெய்ச்சி
மெய்என்று இராத—தலை	க்கொள்ளுகிற
யுடையதென்று நம்	வீடுஉண்டாகும்— முத்தி
பிரிராமல்	(உங்களுக்கு சித்திக்
கடுக—வினாவாக	கும்

(இ-து) அறஞ்செய்யின் முதத்சித்திக்கும் எ-ம்

தோ-எ-ய்—நீங்கள், எ-ய்—வீடு, பாலை—இடும், உ
ண்டாகும். (vide note at the end)

எண்ணி மொருகருமம் மார்க்குஞ்செய் மொண்ணுது
புண்ணியம் வந்தெய்து ஹோதல்லால் - கண்ணிலலான்,
மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்தினைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

(பதவுரை.)

மார்க்கும் - எவர்களுக்கும்	கண்ணில்லான் - குருடன்
புண்ணியம் - புண்ணிய	மாங்காய்விழ - மாங்காய்
மானது,	விழும்படி
வந்துளய்துஹோது அல்லா	எறிந்த - வீசிய
ல் - கூடியகாலத்தில	மாத்தினைக்கோல் - அன
ல்லாமல்	வுகோலை
எண்ணி - நினைத்து	ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும்
ஒருகருமம் - ஒருதொழிலை	ஆங்காலம் - புண்ணியம்
செய்யொண்ணுது - செய்	வந்துகூடியஹோது
யமுடியாது	அவர்க்கு - அவர்களுக்கு
[மற்றைக்காலத்திலசெ	ஆகும் - அத்தொழில்தா
ய்யமுமற்சிபானது]	னே)முடியும்

(இது) அறங்கைகூடாதகாலத்தில் செய்யுங்காரிய
முந் கைகூடாது எ-ம்.

தோ-எ-ய் - தொழில், முமற்சி, அத்தொழில், இ-லை,
ஒண்ணுது, ஒக்கும் ஆகும் செ-ள் - கோல்,

உம்மை உயர்வுசிறப்போடு முற்றுப்பெறாநுளது செ
ய்ய என்னும் வினை எச்சத்தின் விசுவதி அகரம் தொகு
த்தல் எய்துஹோது - வினைத்தொகை நிலைத்தொடர்
ஆம் என்னும் பெயரெச்சத்தின் ஈற் றுயிரெய்கெட்
டது-ஏ - ஈற்றை (ச)

வருந்தி யனழத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமின்னென்றே போகா-இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண்ணா நெடுந்தூரம் தாநினைந்து
தஞ்சுவதே மாந்தா தொழில.

(பகவுரை)

வருந்தி—வருத்தப்பட்டு
அனழத்தாலும்—அனழத்
தாலும்
வாராத—வாராதவைகள்
வாரா—வாராவாம்
பொருந்துவன — வருய
வைகள்
போமின்னென்றே—நீங்கு
மின்னென்றே போடுக
கொள்ளி னாம்
போகா—போகாவாம்
இருந்தேங்கி— இவ்வாறு

மையையறியாமல் இ
ருந்து ஏக்கமுற்ற
நெஞ்சம்புண்ணா—மனம்
புண்ணாகுமபடி
நெடுந்தூரம்—நெடியதூர
த்தில்
காமினைந்து — தாங்கள்
எண்ணமிட்டு
தஞ்சுவதே — உறங்குவ
தே
மாந்தா தொழில்—மனிதர
தொழிலாகும்

(இ-து) செயதமுறைப்படி கண்ணை திறினைப்பவன்
கள் வரும் ஆகலிச, தீர்ச்சுபயனாகிய துன்பத்திற்
குக்கலலைப்படலாகாத ஏ-ம்

ஏ-ம்—வாராத, பொருந்துவன, தஞ்சுவது, ப-லை
வாரா, போகா, தொழில

உமகம்—உயர்வுசிறப்பு. வாராத—எதிர்மறைநினை
யாலணையும்பெயர்பொருந்துவன—உண்வினையாலணை
யும்பெயர் ஏ - கேற்றம் மார்க்களன்பது நித்திய பெ
ருவசனம் ஆகலாஸ்துருகையிவ்வாராத

உள்ள தொழியவொருவர்க்கொருவர்க்கு
கொள்ளக்கிடையாக் குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கனாயேறி இலென்
உடலோடு வாழு முயர்க்கு

(மதவரை)

உள்ளது—ஊழினால் உள	வாரும்—வாழுகிற
ளது	உயர்க்கு—உயர்களுக்கும்
ஒழிய—தவிர	வெள்ளம்—வெள்ளநீரை
ஒருவர்க்கு—ஒருவருக்கு	யுடைய
ஒருவர்—மற்றொருவரு	கடல்—கடலினால்
டைய	ஒடி—கப்பலின்மேல்) செ
ககம்—இன்பம்	ன்று
கொள்ளக்கிடையா—	மீண்டு—திருமடி
னுயவிக்கக்கிடையாத	கனாயேறினால்—கனாயே
குவலயத்தில்—பூமியின்	றினாலும்
உடலோடு-உடலோடுகூடி	என்—(மயன்யாது

(இ-து) பெருமுயற்சியாற் பெரும்பெருள் சம்மா
தித்தாலும் ஊழின் அளவுக்கதிகமாக அதுபவித்தல் உ
டாது என

தோ-எ-ய்—மயன், ம-லை—என

உள்ளது—உடன்பாட்டுக்குறிப்பு வினைமாலையையும்
பெயர் உள் - பகுதி, து - ஒவ்வொன்றைப் படர்க்கை வி
ருதி, அ - சாரியை, ன - சந்த, கிடையர்க்குவலயம்—
சுறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சச் தொகாநிலைத்
தொகுர் என்—எவனென்னும் வினாவிலைக் குறிப்பின
மருஉ

(ஊ)

எல்லாம் மடிமாலும் மெண்ணினு ளிவ்வுடம்பு
 சொல்லாம் புழுமலிரோய்ப் புன்கூம்மை - நல்லார்
 அறிந்திருப்பார் நாதலினு லாக்கமலநீர்போல்
 பிறிந்திருப்பார் பேசார் யிறர்க்கு

(மதவுரை)

எல்லாம்மடிமாலும் — சக	நல்லார்—நல்வழிவினோர்
லவிதங்களினு லும்	அறிந்திருப்பார் — இவ்வுட
எண்ணினு ள்— ஆலோசித்	ம்பினிழிவை அறிந்தி
தால்	ருப்பார்கள்
இவ்வுடம்பு—இந்தத்தேகம்	ஆகலினு ள்—ஆகையால்
சொல்லாப்பழு — சொல்	கமலநீர்போல் — தாமரை
நாதபுழுக்களுக்கும்	யிலையிலநீர்போல்
மலிரோய்—யிருந்த விமா	பிறிந்திருப்பார் — இவ்வு
திருக்கும்	டம்பில், கூடியும் கூ
புன்—அற்பமாகிய	டாமலிருப்பார்கள்
கூம்மை—சிறவீடாக (இ	யிறர்க்கு—மற்றவருக்கு
ருக்கின்றது	பேசார்—சொல்லார்

(இ-து) உடம்பினிழிவை அறிந்த ஞானிகள் அதிற்
 மற்றற்றிருப்பார் எ-ம

எ-ய்—உடம்பு, நல்லார், ம-லை—கூம்மை, பிறிந்தி
 ருப்பார், பேசார்,

உம்மை - முற்று, ஆம் - அசை, கமலம் - முதலாகு
 சொல். (எ)

சுட்டிம் மொருன்முயற்சி மெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டிம் மடியன்றிக் கூடாவாம்-தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்

(மதவுரை.)

மகிலத்தீர்—மெரி தாகிய	மரனது
பூமியிலிருப்பவர்களே	கூட்டிம்மடி அன்றி—கூட்
கேண்மின்—கேளுங்கள்	டும்அளவில் அலலாமல்
சுட்டிம்—தேடுதற்குரிய	கூடா—சேரா
மொருள்—மொருளுக்காக	தேட்டம் — தேடத்தகுவ
(செய்கின்ற	து
முயற்சி—பிரயத்தனங்கள்	மரியாதை— மரியாதையே
எண்ணிறந்த ஆயினும்—அ	யாம்
ளவில்லாதன ஆயினும்	தனம்—அப்பொருள்
ஊழ்— முன்செய்த) வினை	தரியாது—நிலைமொருது

(இ-து) ஒருவன் நிலைமொருதமொருளைத் தேடுவதி
னும் நிலைமொறுவதாகிய மரியாதையைப் தேடல்வே
ண்டும் எ-ம்

தோ-எ-ய—மொருள்,தேட்டம்,தனம்,ம-லை—கூடா
மரியாதை,தரியாது

உம்மை—உயர்வுசிறப்பி கூட்டிம்மடி. மெய்சொச்சத்
தொகாநிலைத்தொடர், மடி என்னும் இடைச்சொல்
சுட்டிம்மெயர்த்தன்மைமட்டுகின்றது, ஆம்—அசை
ச்சொல்,காணும் இரண்டும் முன்னிலை அசைச்சொ
ற்கள்

(அ)

ஆற்றய் பெருக்கம் றடிசுமிநகர் ஞமவ்வா
 றுற்றுப்பெருக்கர் லுலகட்டிம் - ஏற்றவர்க்கு
 கலல குடிப்பிறந்தார் கலகூர்தர் றானுலும்
 இலையென மாட்டா ரிசைந்து

(பதிவுரை)

ஆற்றய் பெருக்கு—ஆற்றி ஊட்டிம்—உண்பிக்கும் (அ
 னீர்ப்பெருக்கு துபோல)

அற்ற—வற்றி கல்சுடிப்பிறந்தார்—நற்

அடி—பாடகளை குடியிற்பிறந்தவர்

கடிம்—சங்கினை கலகூர்தார் ஞானுலும்—த

அள்ளும—அக்காலத்தி ரிதகாரானுலும்

அவ்வாறு—அந்த ஆருசு ஏற்றவர்க்கு—(தம்மிடத்

துவந்து இரப்பவர்க்கு) துவந்து இரப்பவர்க்கு)

ஊற்றுப்பெருக்கால்—ஊ இசைந்து—(கருத்து) இ

ற்றுப்பெருக்கினால் இலையெனமாட்டார்—இ

உலகு—உலகத்தாரை லையென்றுசொல்லார்

இ-து உயர்ந்த குடியிற்பிறந்தோர் வறுமைக்காலத்

தும் சுவர் எ-ம்

எ-ய்—குடிப்பிறந்தார், ம-லை—இலையென மாட்

டார்

ஆற்றய்ப்பெருக்கு-ஆறும்வேற்றமைத் தொகைநிலை

த்தொடர், தொழிற்பண்புத்தற் கிழைமைப்பொருள்நல்

லகுடி-குறிப்புப் பெயர்ச்சித் தொகைநிலைத்தொடர்

ஏற்றவர்-இறந்தகால வினையாளையும்கொள்-ஏ-ல், ஊ

குடி, அர், விசுதி, ற் - இடைநிலை, அகரம் - சாரியை

ஸகரத்திரிபும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி பெருக்கு - முத
 னிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயர் உலகு - இடவாகுபெ
 யர் உம இரண்டும் உயர்வு சிறப்பு (க)
 ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
 மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்திர் - வேண்டா
 கமக்கு மதுவழியை காமமோ மளவும்
 எமக்கென்னென் றிட்டெண்ணும்

(மதுவழி)

மாநிலத்திர் — பெரியபூமி

யிலுள்ளவர்களே

ஆண்டு — (இறந்த) அவ்வி
 டத்தில

ஆண்டுதோறும் — வருடங்
 தோறும்

அழுதுபுரண்டாலும் — பு
 ரண்டமுதலும்

மாண்டார் — இறந்தவர்

வருவரோ — திருமபி வரு
 வரோ (வாரா) ஆ

கையால்

வேண்டா — அவ்வழுகை)

கேண்டுவதில்லை

கமக்கும — கமக்கும

அதுவழியே — அம்மாண
 மேவழியாகும்

காமமோ அளவும் — காம்
 இறக்குமளவும்

எமக்கு — கமக்கு

என்னென்று — யாது சம்பங்
 தமென்று

இட்டிலெண்டு — பிச்சை (இ
 டிடுப்புசித்து)

இரும் — கவலைதீர்ந்து (இ
 ருங்கன்)

(இ-அ) இறந்தவர்மொருட்டி அழுகையால் வருத்த
 மே அன்றிச் சிறிதும் மயனின்மையாள்ஐயமிட்டுண்டு
 கவலையற்றிருக்க வேண்டும் ஏ-ம்

எ-ய் — மாண்டார், கேள்-எ-ய் — அழுகை, கீ, அ-லை, வ
 ருவரோ வேண்டா, இரும் (vide note at the end)

ஒருநாளுணவை மொழியொன்று லொழிநாய்
இருநாளேக் கேலென்று லேபாய் - ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடுமறைக மொன்வயிறே
உன்னோடுவாழ்தலரிது

(மதவுரை)

இடுமறைகார்—துன்பமிரு
தற்கு ஏதுவாகிய

எனவயிறே—என் னுடை
மவயிறே

ஒருநாள்—ஒருநாளினது
உணவை—உண்டியை

ஒழி என்றால்—விட்டிரு
வென்றால்

ஒழிநாய்—விட்டிராய்
இருநாளேக்கு—கிடைத்த

மோ துணவை (இ
ணடுகாட்களுக்கு)

ஏல் என்றால்—ஏற்றக்
(இ-து) வயிற்றுக்குத்

து பிறிதில்லை

கொள்ளென்றால்
ஏலாய் — ஏற்றக்கொள்
ளாய்

ஏன்னோ — (அவ்வுண்டிக்
காகமானமடும)வருத்
தத்தை

ஒருநாளும்—ஒரு நாளாயி
னும்

அறியாய் — தெரிந்திலாய்
(ஆகையாய்)

உன்னோடு-உன்னுடன்கூடி
வாழ்தலஅரிது— வாழ்தல்

அருமையா யிருக்கின்றது
சிருப்திசெய்தலினும் அரிய

தோ-எய்—நீ, எ - ய்—வாழ்தல், ம-லை — ஒழிநாய்
ஏலாய், அறியாய், அரிது, செ-ள்—உணவை, மோ.

கார் என் வயிறி—வினைத்தொகை நிலைத்தொடர், வ
யிறுஎன்னும் மெய்கொண்டது என்னோ—தொழிற்
ண்டித்தற்கிழமை மொருளிலவந்த ஆறும்வேற்றமை
த்தொகைநிலைத்தொடர் - உணவு — தொழிலாகுமே

வர். காளும் என்மதில் உம்மை முற்றுப்பெறாநிலவந்
தது. நோ—முதனிலைத்தொழிற்வெயர். (கக)

ஆற்றங்கரையின் மாமூ மாசநிப
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பிலலை கண்டார்
மழுதுண்டு வேரோர் மணிக்கு.

(பதவுரை.)

ஆற்றங்கரையில்—ஆற்றங் கரையிலிருக்கின்ற.	யது உண்டு வாழ்வு — புசித்து
மாமும்— விருகூங்களும்	வாழ்வதே
அரக அறிம—அரசன் தெ	ஏற்றம்— உயர்வானதாகும்
ரிந்துகொள்ள	அதற்கு — அவ்வாழ்க்கை
வீற்றிருந்த—வெருமைமய	க்கு
யிருந்த	ஒப்புஇல்லை — சமாளயின்
வாழ்வும் — வாழ்க்கையும்	லை
விழும்— அழியும்	வேறு-ஒர்மணிக்கு — மற்ற
அனறே— அலைவா (ஆக	றைத் தொழில்களுக்
வினா)	கெல்லாம்
உழுது—உழுது மயிர செ	மழுதுண்டு— அழிவுண்டு

(இ-து) உழுது மயிர்செய்யும் எதேச்சையான சீவ
னமே சிறந்தது எ-ம்,

எ-ய்—மாமும், வாழ்வும், வாழ்வு, ஒப்பு, மழுது, உ-
லை—விழும், ஏற்றம், இல்லை, உண்டு கண்டார் முன்னி
லைப்பனமை அசைச்சொல். (கஉ)

ஆவாரை யாரோழிப் பரதாவன் றிச்
சாவாரை யாரோ தவிர்ப்பவா-ஒவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரோ விலக்குவார்
மெய்ப்பும புவிதன் மேல்

(மதவுரை)

அம்புவிதன் மேல் — அழகியபூமியிலே	தவிர்ப்பவர்பார் — சிறுத்த வல்லவர்பார்
ஆவாரை — வாழ்வாரை	ஒவாமல் — ஒழியாமல்
அழிப்பர் — அழிக்கவல்லவர்	ஐயம் — ஈச்சைக்கு
யார் — யாவர்	புகுவாரை — செலவாரை
அது அன்றி — அதுவல்லாமல்	விலக்குவார்பார் — தடுக்க வல்லவர்பார்
சாவாரை — இறப்பவரை	மெய் — இஃது உண்மை யாகும்

இ-து, ஊழால் வரும் கனமை தீமைகளைத் தவிர்க்க வல்லவர்களிலே எ-ம்

எ-ம் — அழிப்பர், தவிர்ப்பவர், விலக்குவார், ம-லை-யார்

ஆவார், அழிப்பர், சாவார், தவிர்ப்பவர், புகுவார், விலக்குவார், இவை வினையாலனையும் பெயர்கள அன்றி — எதிர்மறைக்குறிப்பு வினை எச்சம். அல் - பகுதி, நி — சிகுதி, லகரத்திரிபு சந்தி ஒவாமல் — எதிர்மறை தெரிவிலை வினை எச்சம் ஒ-பகுதி, ஆ-எதிர்மறை சிகுதி, லகரம் சந்தி எல்லாம் ஓர் பகுதி, மல்-விசுதி, காரம் முன்னும் அந்

பிச்சைக்கு மூத்தி குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடுக நுண்ணக - சிச்சி
வாயிடு வளர்க்கைக்கு மானமுழியா
துயிராவிதிகை சால வுதும்

பதவுரை.

பிச்சைக்கு—பிச்சைபெரி	உண்கை—உண்ணுதலாம்
பயதினும்	சிச்சி—சிச்சி
மூத்த—பெரிய	வாயிடு—வாயிற்றை
குடிவாழ்க்கை—குடிவாழ்	வளர்க்கைக்கு—வளர்த்த
ககையானது	ற்காக
பேசுங்கால்—சொல்லுமி	மானம்—பெருமை
டத்து	அழிபாது—கெடாமல்
இச்சைபலசொல்லி—நல	உயிரா—உயிரை
வாயிய இச்சைகளைப்	விதிகை—விதிதல்
யேசி	சாலவுதும்—மிதந்த மய
இடுகது—நெருக்கப்பட்டி	னுளதாம்

இ-து இச்சகம்பேசிப் பெருமைகெடச் சீவனஞ் செய்வதினும் மாணமே மேலாகும் எ-ம்

எ-ய—வாழ்க்கை, விதிகை, ப-லை-உண்கை, சாலவுதும்

கு—உருபுமயக்கம் பேசுங்கால் -- செய்யினென்னும் வாய்பாட்டு எதிர்கால வினை எச்சம், பேசு-பகுதி, கால் விதுதி, உம்-சாரியை, பகுதியிற்ற உகாக்கீகரி, சாரியையிற்ற மகாத்கிரிபும் சங்கி - இடுகது என்னும் செய்யினெ எச்சம் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது சிச்சி-இவழ்ச்சிக் குறிப்புப்பொருளைத்தரும் இ-க -

ச்சொல் சால - உரிச்சொலடியாகப்பிறந்த செயவெ
ன் எச்சம்

கசு

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகு மலலாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்

ஐதவுரை

சிவாயநமஎன்று—சிவமெ
ருமானுக்கு நமஸ்கா
ரம என்று [த
சிந்தித்தது—திபானஞ்செய்
இருப்போர்க்கு—இருபுற
வார்களுக்கு
ஒருநாளும் — ஒருமொழு
தும்
அபாயம்—துன்பம்
இல்லை—இல்லை
உபாயம் — விதியைவெல்

லுதற்கு உபாயமாகிய
இதவே—இதுவே
மதியாகும் — உண்மைபா
கிய ஞானமாம்
அலலாத — இஃகொழிந்த
எல்லாம்—மற்ற செயல்க
ளுக்கெல்லாம்
விதியே — முன் செய்தவி
னையே
மதியாய்விடும்— அறிவாய்
விடும்

இ-து சிவத்தியானத்தால் அன்றி வேறேன்றால் வி
தியை வெல்லலாகாது எ-ம்

எ-ய்—அபாயம், இது, விதி, ப-லை—இல்லை, மதியா
கும், மதியாய்விடும்

உம்மை-உபர்வுசிறப்பு, ஏ-இரண்டும் தேற்றம் கரு

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங் கொடையால்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால் - மெண்ணீர்மை
கற்புழியா வாற்றாற் கடல்குழந்த வையகத்துள்
அற்புகமா மென்றே யறி

மதவுரை

தண்ணீர்—தண்ணீரானது
நிலநலத்தால்— நிலத்தின
துண்மையாலும்
தக்கோர்குணம்—மேலோ
ரதுகுணமானது
கொடையால் — ஈகையா
லும்
கண்ணீர்மை — கண்களின்
குணமானது
மாறா—நீங்காத
கருணையால்— அருளாலு
ம்

மெண்ணீர்மை— பெண்களி
ன் குணமானது
கற்பு அழியா ---- கற்புநிலை
கெடாத
ஆற்றால் --- விதத்தினாலும்
கடல குழந்த---கடலாற்கு
ழப்பட்ட
வையகத்துள்----பூமியில்
அற்புகமும்ஆம் அன்று--ஆச்
சரியப்பட்டத் தக்கவை
யாம் என்று
அறி--- நீ அறிந்துகொள்

இ-து நிலத்தின் தன்மையால் நீருக்கும், கொடை
யால் நல்லோர்க்கும், அருளால் கண்களுக்கும், கற்பா
ல் மெண்களுக்கும் சிறப்பு உண்டாம் எ-ம்

தோ-எ-ய---நீ,ந-லை---அறி

தக்கோர்---வினையாலனையும்மெயர், தகு-மகுதி, ஆ
விகுதி, பகுதி விகாரப்பட்டு இறந்தகாலம் காட்டுகின்
றது, உகாக்கேடுசந்தி ஈற்றயல் ஆ-ஓ-ஆனதுசெய்யுள்
வழக்கு கடல்குழந்த என்றது எழுவாய்த் தொகாநி
லைத்தொடரும் ஆம் ஏ-அரை

செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமே விருந்தியம் - வையத்
தறுமபாவ மெனைவறிந் கன்றி டார்க்கின்று
வெறும்பாளை பொங்குமோ மேல்

புதுவரை

வையத்து---பூமியில்	நொந்தக்கால் --- வெறுத்
பாவம்---பாவத்தை	தால
அறம்என்ன --- அறங்க	இருந்தியும்---பெரியதிரவி
ளென்று சொல்ல	யம்
அறிந்து--- அதை அறிந்து	எய்த---அடைய
வந்து--- அககாலத்தில்	வருமே---வரது
இடார்க்கு --- பிச்சை இ	வெறும்பாளை---வெறுமை
டாதவர்களுக்கு	யாதியமாளை
செய்திவினை இருக்க--செ	மேல்பொங்குமோ---அநி
யதவாவம் இருக்க	ப்பில் வைத்து ஏறிக
இன்று தெய்வத்தை--இப்	தால மேலே பொங்
போது, கடவுளை	காது

இ-து ஒருவர் தமக்குவந்த வறுமையைக் குறித்து இ
வ்வறுமைக்குக் காரணமான தீவினை செய்த தமையவெ
றுமைக்கு தெய்வத்தை நொவதினாற் பயனிலை எ-ம்

எ-ய்--- ஒருந்தியம், வெறும்பாளை, ப-லை---வருமோ
யொங்குமோ

செய்திவினை--இறந்தகாலவினைத்தொகை நிலைத்தொ
டர் நொந்தக்கால்--செயின என்னும் வாய்பாட்டு எ
ந்திரகாலவினை எச்சம் நொ - பகுதி, காலகாலங் காட்டு
மதினை எச்சவிசூதிது ஆ - சாரியை, ந-க - சந்திதுமம்

ஏவற்பன்மைவினை முற்று, ஒ-இரண்டும் எதிர்மறை. ()
 செற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
 உற்று நுகந்தா ரெனவேண்டார் - மற்றோர்
 இணை கொடுத்தா விடுவ ரிடாரே
 சரணம் கொடுத்தாலுந் தாம்

பதவுரை

மேர்வுலகில்---பெரிய பூமி	மற்றோர்---பிறர்
யில்	இரணம்---தம்முடம்பில்
செற்றார்---செற்றவர்	காயத்தை
பிறந்தார் --- உடன்பிறந்த	கொடுத்தால்--- செய்வாரா
வர்	னால்
பெருநாட்டார் --- பெரிய	இடுவர்---அவர்க்கு எல்லா
தேசத்தார்	ம, கொடுப்பார்கள்
உற்று---சுற்றத்தார்	சரணம் கொடுத்தாலும்---
உகந்தார்---சினேகர்	மேற்கூறியபெற்றார்
என---என்று	முதலாயினார் ஆடை
வேண்டார் --- விநும்பாத	கச்சலமடைந்தாலும்
லோபங்கள்	இடார்---கொடார்

இ-து உலோபிசன் தமக்குத் தீமைசெய்யுந் கள்வர்
 முதலார்க்கணி நன்மைசெய்யுந் தாய்தந்தையர் மு
 தியியோர்க்கு ஈபார் எ-ம்

எ-ய்---வேண்டார், ப-லை--- இடுவர், இடார்

மற்றோர் என்பதின் சுற்றில்-ஆ ஒ ஆயிற்று உம்மை
 இழிவுசிறப்பு ஏ-சுற்றவை, தேற்றம் எனினும் ஆ-ம
 யும், தாம்-ஆகை

சு-ஆ

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்கடல்கடந்தும்
 னாவித்தும் வாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்-போவிய்ப்பம்
 பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
 நாழி யரிசிக்கே நாம்

பதவுரை

வயிற்றின்--- வயிற்றினது	டையகடலைக்கடந்தும்
கொடுமையால்---யசியாகி	நாவித்தும் --- ஒருவரைக்க
ய கொடுமையால்	னமாக மதித்தும்
நாழி அரிசிக்குநாம்-----ஒரு	வார் ஆண்டும்---பூயிமை அ
படியரிசிக்காகநாம்	ராட்சி செய்தும்
சேவித்தும்--- சேவகஞ்செ	பாட்டுஇசைத்தும்--- செ
ய்தும்	ல்வாமேற் கவி பாடியும்
சென்றுஇரந்தும்--- போய்	உடம்பை---இவ்வுடலை
யாசித்தும்	பாழின---வீணில
தெள்ளீர் கடல் கடந்தும்---	போவிய்ப்பம்---செலுத்து கி
தெளிவாகிய நீளையு	ளும்

இ-து உயிர்க்குறதியாகிய மூத்திநெறியிற் செலுத்
 தாது வீணில இவ்வுடலைப்போக்கிக் காலங்கழிப்பது
 மிகவும் அறிவீனம் எ-ம்

எ-ய---நாம், ப-லை--போவிய்ப்பம், செ-ள்--உடம்பை
 உம்மைகள் ஐந்தும் எண்ணுப்பொருள் - போவிய்ப்
 பம்---தன்மைப்பனமை எதிகாலப்பிறவினைமுற்று, போ
 வகுதி, வி-பிறவினை, விசுதி-இரண்டுமோர்ககுதி, அம்-
 தன்மைப்பனமை விசுதி, ப் - எதிகால இடைநிலை,
 ம் - சந்தி, குவ்வுருபு - பொருட்டுப்பொருளது' ஏ தே
 றறம்

அம்மி துணையாக வாரிழிந்த வாறெக்கும்
கொம்மை முலைகர்வார்க் கொண்டாட்டம்-இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாரிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

ஐதவுரை

கொம்மை முலை—இளமை
யாகியதனங்களை
மகர்வார்—விற்கின்றவேசி
யரை
கொண் டாட்டம்—கொ
ண்டாடுதலை
அம்மி துணையாக—அம்மி
க்கல்லானது துணையாக
ஆற-ஆற்றில்
இழிந்த ஆற—இறங்கிய வி
தத்தை
ஒக்கும்—ஒப்பாரும் (அன்
றியும்)

மாரிதியம்—பெரிய செல்
வத்தை
போக்கி—அழித்து
வெறுமைக்கு—தரித்திரத்
தக்கு
வித்தாய்விடும்—காரணமு
ம் ஆதும் (ஆகையால்)
இம்மை மறுமைக்கு—இம்
மைமறுமை இரண்டற்
கும்
நன்ற ஆன்ற—நல்ல தர
காது

இ-து, வேசையருறவு இம்மை மறுமைப்பயன்களை
இழப்பிக்கும்-எ-ம்,

எ-ய்—கொண்டாட்டம், எ-லை—ஒக்கும், நன்றன்று,
வித்தாய்விடும், செ-ள்—ஆறு, (vide note at the end)

நீநு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புசும் பேருவாழ்வும் - ஊரும்
வருக்கிருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிசார்க் கென்றும்
தருஞ் சிவந்த தாமசாயா டான்,

பதவுரை,

சிவந்த தாமசாயாள்—செ	நாயும்
ந்தாமசாயில் வசிக்குந்	பேரும் - கோற்றத்தையும்
திருமகள்	புசும்—கோத்தியையும்
வஞ்சம் இலார்க்கு—வஞ்	பேருவாழ்வும்—பேரின்ற
சனையிலலாதவர்க்கு	வாழ்வையும்
நீநும்—நீர்வளத்தையும்	ஊரும்—கிராமத்தையும்
நிழலும்—மனை வளத்தை	வரும் திருவும்—வளருஞ்
யும்	செவ்வத்தையும்
நிலம் பொதியும்—சிலத்தி	வாழ்நாளும்—ஆயுளையும்
ல நிகறையும்	என்றும்—எந்நாளிலும்
நெற் கட்டும்—நெற் போ	தரும்—தந்தருளுவாள்

இ-து, வஞ்சனையிலலார்க்குக் திருமகளருளால் எஸ்
லாச் செவ்வழும் உண்டாகும்-எ-ம்,

எ-ய்—தாமசாயாள், ப-லை—தரும், செ-ன்—நீர்மு
தலியு,

உம்மைகள் மத்திற் முன்னையதொன்பதும் எண்ணு
ப்பொருள், பின்னையதொன்றும் முற்ற, வாழ்நாள் வி
னையதொன்றில்லைத் தோடர், குவ்வநுபுகொடைப்பொ
ளது, தாவ முனைச்சொல்,

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டுங்
காவிதான் பேரயின்பின் பாடா யனுபவிப்பாரா
பாவிதா ளைத் தப் பணம்,

பதவுரை,

பணத்தை—தீர்வியத்தை
பாடுபட்டுத்தேடி—பிரயா
சப்பட்டுச் சம்பாதித்
து,
புதைத்து வைத்து — பூ
மியில் புதைத்து வைத்
து
கேடுகெட்ட—அக்கேட்டி
னால் (இம்மை மறுமை
ப்பயன்களை) இழந்த

மானிடரே கேளுங்கள்—ம
னிதரே கேளுங்கள்
இங்கு கூடுவிட்டு—இங்கே
சரித்ததைவிட்டு
ஆவிமோயினபின்பு—உயி
ர் போனபின்பு
பாவிதான்—பாவிதனே
அந்தப்பணம்—அத்தீர்வி
யத்தை
ஆர் அனுபவிப்பார்—யாவ
ர் அனுபவிப்பார்கள்

இ-து, பிரயாசப்பட்டுச் சம்பாதித்துப் பூமியில் பு
தைத்துவைப்போரது பொருள் தமக்கும் பிறாக்கும் வ
யன்படா தழியும்-எ-ம்,

எ-ம்—ஆர், எ-லே—அனுபவிப்பார், செ-ள்—பணம்,

பாடு-கேடு-இவ்விரண்டும் முதனிலைதிரிந்த தெழிற்
மையா, ஆர் என்பது யாவொன்றின் மூலம், அந்தளன்
பது அ-என்பதின் மூலம், ஏ-இரக்கப்பெயருளில் வந்த
து, த்-ன்-அகை,

மோயின—செய்தஎன்னும் வாய்வாட்டு இறந்தகால
ப்றெயொச்சம், மோ-மகுதி, ம-இறந்தகாலஇடைநிலை,
இன்-சாரியை, அ-மெயொச்சவிருதி, உஉ

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி ஊடருமே - மூதேவி
சென்றிருந்த வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோஞ் சொன்னார் மனை,

பதவுரை,

மன்ற—நியாயத்தலத்தில்	தாளமூலியென்கிறகொ
ஓர்மொன்னா—பகடா	டிஊடரும்
தஞ் சொன்னவருடைய	மூதே—மூதேவியானவள்
மனை—வீட்டில்	சென்று—மோய்
வேதாளம் சேரும்—பேய்	இருந்த—நிலைநெற்று
கள்சேரும்	வாழ்வள்—வாழ்வாள்
வெள்ளெருக்குப் பூக்கும்—	சேடன்—பாம்புகள்
வெள்ளெருக்குமலரும்	குடிபுகும்—வாசஞ் செய்
பாதாளமூலிபடரும்—பா	யும்

இ-து, ஓர்மொன்னவர் தம் குடும்பத்தோடழிவ
எ-எ-ம்,

எ-ய், வேதாளம், வெள்ளெருக்கு-பாதாளமூலி, மூ
தேவி - சேடன், ம - கை—சேரும், பூக்கும் - ஊடரும்,
வாழ்வள்-குடிபுகும்,

சென்றிருந்த என்னும்வினையெச்சம் அடுக்கு வா
ழ்வள் என்னும்எதிர்கால வினையுற்றுக்கொண்ட தவ
காரம் ஐந்தும் அசை, உஉ

நீதில்லா நெற்றியாழ் நெய்யில்லா வுண்டியாழ்
ஆறில்லா ஆறுக் கழகுறாழ் - மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புறாழ் மாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை,

பதவுரை,

நீறுஇல்லா—திருநீறில்லா
த
நெற்றியாழ்—நெற்றியான
து மாழாகும்
நெய்இல்லா—நெய்யில்லா
த
உண்டி யாழ்—போசனம்
மாழாகும்
ஆறுஇல்லா—கதியில்லாத
ஊறுகரு—தேயத்துக்கு
அழகுறாழ்—அழகுறாழா

கும்
மாறுஇல்—மாறுபடாத
உடற் பிறப்பு இல்லா—
கோதாரில்லாத
உடம்பு மாழ்—தேகம் மா
ழாகும் (இவைமேலே)
மடக் கொடி—இன்றைத்தி
ற்குத்தக்க மனைவி
இல்லாமனை—இல்லாதவி
டு
மாழே—மயனிலதே

இது, திருநீறு முதலியவற்றால் நெற்றிமுதலியன சி
றம்படைதல்போல் நற்குண நற்செய்கைகளை யுடைய
இல்லாளால் மனையறஞ்சி நக்கும்-எ-ம்,

எ-ய்—மனை, மலை—மாழ்,

மாழ்என்னும் உடன்பாட்டுப் பண்புகள் முற்றுப்
பொருள்மட நின்றன, மடக்கொடி யண்புத் தொகைப்
புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்
ஏ-தேற்றம்,

ஆன முதலி வதிஞ் செலவானான்
மான பழிந்து புகிக்கட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்கு வகளைஞ் சேழ்பிறப்புநீயனாய்
நல்லார்க்கும பொலனானா நரி,

பசவுரை,

ஆன முதலி - நமக்குள்	கள்ளன் ஆப் - திநடனாகி
வழிதறப்பொருளில்	ஏழ்பிறப்பும் - எழு வகை
அகிசம் - மிகவும்	ப்பிறப்பிலும்
செலவாய - செலவு செய்	தீயன் ஆய் - திமையை யு
தவன்	டையவனாகி
மானம் - பெருமை	எல்லார்க்கும - தன்சரித்
அழிந்து - செட்டி	தன்புள்ளஸ்தீர்க்குந்
மதிக்கெட்டு - அறிவிழந்து	ம்
போனதிசை - ஒழிப் போ	பொலனானும் - பொல்லா
னதிசையிலும்	தவனாவான்
எல்லார்க்கும - யார்க்கு	எரி - ஆராய

இ-து, வருவாய்க்கு மிகுதியாகச் செலவு செய்வோ
ன் இயைம மறமைபயனகளை இழப்பன-எ-ம்,

எ-ய் - செல்வானான், தோ-எ-ய் - கீ, ப-லை - மெல்
லனாய், நரி,

ஆன-இறந்தகாலப் பெயரெச்சம், ஆ-பகுதி, இன்-இ
றந்தகால இடைநிலை, முதலாகுறைந்தது, அ - பெயரெ
ச்சவிருதி, போன என்றும் இப்படியே, உம்மை-முன்
தில் முன்னையதிரண்டும் முற்றி, பின்னையது ஒன்றும்
இழிவு சிறப்பு, ௩௨

மானம் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானம் தவமுயர்ச்சி தள்ளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காழுறுதல் பத்தும்
உசிவந் திடப்பறந்து போம்,

தெய்வநா,

சிப—பசியானது
வந்திட—வந்தால்
மானம்—ண்ணியமும்
குலம்—குலமும்
கசிவி—வித்தையும்
வண்மை—இரப்போர்க்கு
கொடுத்தலும்
அறிவுடைமை—ஞானபு
டைத்தாயிருத்தலும்
தானம்—சற்பாத் திரத்த
ல தானஞ் செய்தலும்
கொடையும்
தவம்—தவமும்

உயர்ச்சி—உயர்வும்
கள்ளாண்மை—முயற்சியு
ம்
தேனின்—தேனினது
கசிவந்த—ஊற்றுப் போல
த்தேனறுகிற
சொல்லியர்மேல்—சொல்
லையுடையமாதர்மேல்
காழுறுதல்—ஆசைப் படு
தலும்
பத்தும்—ஆகியபத்தும்
பறந்து போம்—கிட்டோ
டும்போம்

இ-த, மானமுதலிய எல்லாநன்மைகளையும் செறித்
தனினால் பசியினுங் கொடியது இல்லே-எ-ம்,

எ-ட்—பத்தும், ஈ-லை—போம், (vide note at the end)

ஒன்றை நினைக்கி எதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தம் - ஒன்றை
நினைபாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன செயல்,

மதவுரை,

ஒன்றை நினைக்கின்—ஒரு
மொருளைப் பெறநினைத்
தால்
அது ஒழிந் திட்டு—அப்
பொருள்கிடையாமல்
ஒன்று ஆகும்—மற்றொரு
மொருள்கிடைக்கும்
அன்றி—அல்லாமல்
அதுவரினும்—அப்பொரு
ளேகிடைத்தாலும்
வந்து எய்தும்—வந் துகி

டைக்கும்
ஒன்றை—ஒருமொருளை
நினைபாதமுன்—நினைபாத
முன்னே
வந்துநிற்பினும்—வந்து நி
ன்றாலும்
நிற்கும்—நிற்கும் இவை
எனே ஆளும்—என்னே ஆ
ளுகின்ற
நசன—கடவுளது
செயல்—செயல்களாம்

இ-து, வினைக்குத்தக்கறடி இன்ன துணைகளை வுட்
டுகின்ற கடவுளது செயலினு ஸல்லாமல் சிவனது செ
யலால் நடப்பதொன்றுமில்லை-எ-ம்,

தே-எ-ய்—இவை, ம-லை—நசன்செயல்,

ஒன்று—எண்ணுகுமெயர், உம்மைகளிரண்டும் இற
ந்தது தழுவிய எச்சவும்மை, ஒழிந்திட்டு - செய்தென்
னும் வாய்ப்பாட்டிறந்த காலவினையெச்சம் ஒழி - மரு
தி, இடு-விருதி, து-சாரியை, த்-சங்கி, சந்தியாலை வந்த
தகரம்-நகரமாதல் விகாரம், அனைத்தும் ஓங்குகதி, உச

சம் வினையெச்சம்பகுதி, பகுதி டகாயிரட்டித்து இறங்
தகாலங் காட்டிநின்றது, (௨௪)

உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்கு முழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன் - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்மோலச்
சாந்தனையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

(பதவுரை.)

கண்புதைந்த— (அஞ்ஞா	ங்கள்
னத்தால்) குருடாயிருக்	எண்மது கோடி—எண்ண
கிற	துகோடியாம ஆகலால
மாந்தர்—மனிதர்கள்	மண்ணின்—மண்ணாகிய
உண்பது—ஒருநாளேக்குஉ	கலம் மோல—பாத திரம்
ண்ணும் உணவு	மோல
நாழி—ஒருபடியளவாம்	சாந்துனையும்—சாகு மள
உடுப்பது—உடுததும்சீலை	வும்
நான்குமுழம்—நான்கு மு	குடிவாழ்க்கை—அவர் கு
ழமாம்	டிவாழ்க்கையானது
நினைந் தெண்ணு வன—நி	சஞ்சலமே—துன்பமே உ
னைத்தெண்ணும் காரிய	டையது
(இ-து) கிடைத்தமட்டிலு	திருப்தி யடையாதவர்க
ளுக்கு இன்பமில்லை-எ-ம்.	

எ-ய்—குடிவாழ்க்கை, ப-லை—சஞ்சலமே.

உண்பது, உடுப்பது, இவ்விரண்டும் தொழிலாகுமெ
யர், எண்ணுவன் - எதிர்கால வினையாலனையும்மெயர்,
மண்ணின் என்பதிலு இன்சாரியை, வ - தெற்றம், உம்
மை-முற்றம்மை,

(௨௫)

மாம் பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவரும் கிடை-காந்தமுதம்
கற்றா தாலபோற் காவா தனிப்போல்
உற்றா ருலகத் தவர்,

(புதவுரை.)

மாம் பழுத்தால்—மாம் ப
ழுத்திருந்தால்
வெளவாலை வாவென்று கூ
வி—வாவென்று வெளவா
லைக்கூவி
இரந்து அழைப்பார்—வே
ண்டி அழைப்பவர்
யாவரும்—ஒருவரும்
அங்கு—அமராத் தருகில்
இல்லை—இவர்
கன்று ஆ—கன்றை புடை

ய மக
அமுதம் காந்து—பாலைச்
காந்து
தாலபோல்—கொடுப்பது
மோல
காவாது—ஒளிக்காமல்
அளிப்ப மோல—கொடுப்
பாராளு
உலகத்தவர்—உலகத்திலு
ள்ளார்
உற்றார்—உறவினராவ

(இ-து) ஈகையுடையோருக்கு யாவரும் உறவினராவர்-ஏ-ம்.

எ-ய்—அழைப்பார், உலகத்தவர், ப-லை—இல்லை, உற்றார்,

அங்கு—இடப்பெருள்கத்து ஏழாம் வேற்றமைப்
பெருளில்வரும் இடைச்சொல், இல்லை—எதிர்மறை
க்குறிப்புப் பெருளினின்று, யாவரும் என்பதில் உ
மமைமுற்றுப் பெருளில்வந்தது, (உசு)

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பார்
 பூந்தா மறையோன் பொறிவழியே-வேந்தே
 ஒறுத்தானா யென்செயலா ஸூரொல்லா மொன்று
 வெறுத்தாலும் யோமோ விதி,
 பதவுரை.

வேந்தே—ஆசனே	விப்பார்
பூந்தா மறையோன்—தாம	ஒறுத்தானா—தீங்கு செய்
பாப்புவிலிருக்கின்ற பி	தவனா
ரமனது	என் செய லாம்—என்ன
பொறி வழியே—எழுத்தி	செய்யலாம்
ன்மடியே	ஊர் எல்லாம்—ஊர் லுள்
முன்—முற்பிறப்பிலே	ளா ரெல்லாம்
தாந்தாம்செய்த—அவரவ	ஒன்று—ஒன்றுக்கடி
ர்செய்த	வெறுத் தாலும்—வெறுத்
வினை—இருவினைகளை	துக்கொண்டாலும்
தாமே—அவரவரே	விதி—விதியானது
அனும வியபார்—அனும	பேரமோ—பேரகாது

(இ-து) தமக்கு ஒருவன் தீங்குசெய்தால் தாம் முன்
 செய்த தீவினைப்படியன் இவன் வழியாகவந்ததென்று நி
 னைத்து அமைந்திருத்தல் வேண்டும்-எ-ம்,

எ-ய்—தாம், ஏ-லை—அனுபவிப்பார், யோமோ, செ-
 ள்—வினை,

தாந்தாம் என்னும் அடுக்குத் தனிமைப்பொருட்டு,
 ஏ - இரண்டில் முன்னது பிரிவினை பின்னது தேற்றம்,
 பொறிமுதனிலைத் தொழிலாகுபெயர், ஊர்-இடவாகு
 பெயர், எல்லாம் என்பதின் சுற்றில் முற்றுமமை விகா

ரத்தால் தொக்கது, வெறுத்தாலும் என்மத்தின் உம்மை
ஒ. எகிர்மறை (கய)

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சால
ஒழுக்க முயர்குலகதி என்று-வழுக்குடைய
வீரத்தி என்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி என்று தனி,

(மதவுரை.)

இழுக்கு உடைய—குற்ற

முடைய

பாட்டிற்கு—பாட்டினும்

இசை—சொற்றொடர்

சால—மீயும்

நன்று—நல்லது

ஒழுக்கம்—நடக்கை

உயர் குலத்தின்—உயர்வா

கியகுலத்திலும்

நன்று—நல்லது

வழுக்குடைய—மோரில்

தவறுதலுடைய

வீரத்தில—வீரத்தினும்

விடாநோய்— (மருந்துமு

தவிய வற்றால்) தீராத

நோய்

நன்று—நல்லது

பழிக்கு—நிந்தைக்கு

அஞ்சா—பயப்படாத

தாரத்தின்—மனையாளினு

தனி—தனித்திருத்தல்

நன்று—நல்லது

(இ-து) இலக்கணக் குற்றமுடைய பாட்டிற், ஒழுக்க
மில்லாத வுயர்குலமும், தவறுதலையுடையவீரமும், கற்
பிலஸாத மனையோடு கூடிவாழ்தலும் நன்றல்ல-எ-ம்,
எ-ம்—இசை, ஒழுக்கம், விடாநோய், தனி, ம-லை—
நன்று,

குலத்தின், வீரத்தின், காரத்தின் என்றவற்றின் இன்
னரூபுகள் போலப் பாட்டிற்கு என்மதில குவ்வரூபுள்
ல்லையெனருளில் வந்தது இசை என்னுஞ் சொல்லின்

மெயர், அதனுலாகிய தொடருக்காதலால் கருவி யாகு
பெயர், மழி—தொழிலாகுபெயர், பாட்டு—முதனிலை
திரிந்த தொழிலாகுபெயர், நன்று—குறிப்பு வினைமுற்
று, நல்-பகுதி, று-விஞ்சி, லகாததிரிபு-சந்தி, (௩௧)
ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்-சோறிடும்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து,

மதவுரை,

மாநிலத்தீர்—பெரிய பூமி
யிலுள்ளவர்களே
ஆம்—(உங்களிடத்தில்) உ
ண்டாயிருக்கிற
செல்வம்—செல்வமானது
ஆறுஇடம்-ஆறு இடிகின்ற
மடுவும் மேடும்போல—ப
ள்ளமும்மேடும்போல
மாறிடம் — மாறிப் போம்
(கெடும்)

ஏறிடம் — உயரும் (ஆத

(இ-து இரப்போர்க்கு ஈதலாகிய சற்கருமத்தாற் கி
த்தகத்தியுண்டாகும்-எ-ம்,

தோ-எ-ய்—நீங்கள், எ-ய்—நீர்மை, ப-லை—இடம்,
வாரும், வீறும், செ-ள்—சேறு, தண்ணீர்,

மா—உரிச்சொல், ஆம் செல்வம்—பெய சொச்சத்
தொகாநிலைத்தொடர், மேடும்மடுவும் என்பவற்றில் உ

லால்)

சோறுஇடம்—(இரப்போ
ர்க்கு) சோறிடங்கள்

தண்ணீரும் வாரும்—தண்
ணீரும்வாறுங்கள்

தருமமே—அத்கருமமே
சார்பு ஆக—துணையாக

உள்ளீர்மை—மனத்தின் தூ
யதன்மை

உயர்ந்துவீறும்—உயர்ந்து
வளரும்

ம்மை எண்ணும்மை நீரும் என்ஊதி லும்மை இறந்தது
தழீஇய எச்சவும்மை, ஏ-தேற்றம். (௬௨)

வெட்டனவைமெத்தனவை வெல்லவாம்வேழத்தில்
பட்டுருவுகோபஞ்சிற மாயாது-நெட்டிருப்பும்
மாயாசுருநெக்குவிடா பாரைபகமரத்தின்
வேருக்குநெக்கு விடும்,

மதவுரை,

வேழத்தில் — மாணீ யின்	வெல்லா—வெல்ல நாட்
மேல	நெடு—நீண்ட [டா
பட்டுருவும்—தைத்து உ	இருப்புப்பானாக்கு—இரு
ருவுகின்ற	ம்பாற்செய்த பானாக்கு
கேர்—ஆம்பானது	நெக்குவிடா—பிளவாத
பஞ்சி—பஞ்சின் மேல்	பானா—நருங்கற்பானாயா
மாயாது—தைக்காது (அ	னது
துமோல)	மகமரத்தின்—பச்சை மா
வெட்ட னவை — வலிய	ததினது
வைகள்	வேருக்கு—வேருக்கு
மெத்த னவை — மெலிய	நெக்கு விடும் — பிளந்து
வைகளை	போம்

(இ-ஊ) வலியோரும் காலவசத்தால் மெலியோரா
ஸ் மதாலவியடைவர்-எ-ம,

எ-ய—வெட்டனவை, பாரை, ப-லை—வெல்லா, நெ
க்குவிடும், செ-ள்—மெத்தனவை,

வெட்டனவை, மெத்தனவை, வினையாலணையும்பெ
யர்சள், வெல்லா-ஆற்றினைப்பலவின் பற்ற மடர்க்குப்ப
பன்னாளதீர்மறைகளை யுற்ற இருப்புப்பானா முதற்க

ருவிப்பொருளில் வந்தமூன்றாமவேற்றுமைத்தொகைரி
லைத்தொடர்மொழிசுவ்வுருபுஇரண்டிமயகைப்பொருள்
கல்லாளையானாவங் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின்
எல்லாருஞ்சென்றங் கெதிர்கொள்வர்-இல்லாளை
இல்லாளும்வேண்டாமற்றீசுமெடுத்ததாய்வேண்டாள்
செல்லாதவனவாயிற் சொங்,

வதவுரை,

கல்லாளே ஆனாலும்--படி
யாதவனே ஆயினும்
கைப் பொருள் ஒன்று--
கையிலேயேயொருள் மாத
திரம்

உண்டாயின்--உண்டா யி
ருந்தால்

எல்லாரும்--யாவரும்
சென்ற--சொய்
எதிர்கொள்வர்--எதிர்
கொள்வார்கள்

இல்லாளை--(சொருள்) இ

(இ-து) பொருளில்லாளை யாவரும் ஒருபொருளாக
மதியார்-எ-ம,

எ-ய்--எல்லாரும், இல்லாள், தாய், சொல், வ-லை--
எதிர்கொள்வர், வேண்டாள், செல்லாது, செ-ள்--இ
ல்லாளை,

ஏ-சேற்றம், உமனம் முதன்றில முன்னது உயர்வு சி
றப்பு, கடுகின்றது-முற்று, பின்னது-இழிவுசிறப்பு, தா

ல்லாதவளை
இல்லாளும்--மனைவியும்
வேண்டாள்--விரும்பாள்
சன்றுஎடுத்த--மெற்றெடு
த்த

தாய்--தாயும்

வேண்டாள்--வெறுப் பா
ள்

ஆவன் வாயில்சொல்--ஆ
வன் வாயிற் பிறக்குஞ்
சொல்

செல்லாது--பயன்படாது

ய்என்பதின் ஈற்றில இழிவுசிறப் புமமை விகாரத்தானை
தொக்கது, ஒன்று எனபது சிறுமைப் பொருட்டு, அங்
கு, மற்ற-அசை, (உச)

பூவாதேகாய்க்கு மாமுமுளமக்களுளும்
ஏவாதேநின்றுணர்வார் தாமுளரே-தூவா
வினாத்தாலுந்நாருகா வித்தெனவேவேதைக்
குரைத்தாலுந்தோன்றா துணர்வு,

மதவுவா,

பூவாதே—பூவாமலே
காய்க்கும்—காய்க்கின்ற
மாமும்—மாகக்களும்
உள—உண்டு அதுபோல)
ஏவாதே நின்று—ஏவாம
லேயிருந்து
உணர்வார்—அறிய வல்ல
வர்களும்
உளர்—உண்டு
தூவா—தூவி
வினாத் தாலும்—விதைத்

தாலும்
என்று ஆகா—என்றாகவினை
யாத
வித்து எனவே — விதை
போலவே
பேதைக்கு—அறிவினானு
க்கு
உரைத்தாலும்—எடுத்துக்
சொன்னாலும்
உணர்வு—அறிவு
தோன்றாது-உண்டாகாது

(இ-து) குறிப்பறிந்துகடப்ப்வரோ அறிவுடையோர்-எ-ம

எ-ய்—உணர்வார், உணர்வு, உ-லை—உளர், தோன்றாது

பூவாதே, —ஏவாதே, —இவ்வேகாரம பிரிநிலை, உள
ரே எனபதில், ஏ-அசை, எனவே பதில் ஏ-தேற்றம ம
ரமும் எனபதில் உமமை இறந்து தழீஇ, மதனோகி

உயர்வுசிறப்பு மக்களுளும்—இவவும்மை உயர்வுசிறப்
பு விரைத்தாலும், உரைத்தாலும், எனபவற்றிலுமமை
இழிவுசிறப்பு உணர்வார எனபதில் இறந்ததாழ்இயத்
தோடு உயர்வுசிறப்பு உம்மை விரைத்தாலதொக்கது
பேதை—குணவாகுபெயர். காம்-அரை. (௩௩)

கண்டுசிப்பி வேயகதலி நாசமுறங் காலத்தில்
கொண்டகருவழிக்குங் கொள்கைபோல்-ஒண்டொடி
போதத் தனங்கலவி பொறவருங் காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

(பதவுரை)

ஒள்கொடி—ஒளியாகிய வ	கொள்கைபோல்-- தன்மை
வேயலை அணிந்தவளே	வைப்போல
கண்டு—கண்டும்	போதம்—ஞானமும்
சிப்பி—இப்பியும்	கனம்—கிரவியமும்
வேய்—மூங்கிலும்	கலவி—சித்தையும்
கதலி—வாழையும்	பொன்ற—அழிய
நாசம்—அழிவை	வரும்காலம்— வருகிறகா
உறுங்காலத்தில்— அடை	லத்தில்
யுங்காலத்தில்	மனம்—கருத்தை
கொண்டகரு-- தாம்பெற்ற	அயலமாதர்மேல்-- அந்நிப
கருப்பமே	மாகியபெண்கள்மேலே
அழிக்கும்-- அழிக்காநின்ற	வைப்பார்— வைப்பார்கள்

(இ-று) பிறர்மனை நயத்தலால் ஞானமுதலிய யாவும்
நாசமாகும் எ-ம். மனம்,

தோ-எ-ய்—புருடர், ப-லை—வைப்பார், செ - எ—
கண்டுசிப்பி வேய்கதலி, —போதத் தனங்கலவி,

என்பன உம்மைத்தொகைநிலைத்தொடர்கள் போல எ
ன்பதின் வினைபெச்சுவிக்குதி ஆராமதொகுத்தல், கருள
ன்பதின்சுற்றின் கேற்ற ஏகாரம் விகாரத்தால்தொக்கது
வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மிலலை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தலலாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க கிலலை விதி

(பதவுரை)

வினைப்பயனை—	இருவினை	கண்ணுறுவது—	அறிவதே
ப்பமனகளை		அலலால்—	அலலாமல
வெல்வதற்கு—	வெல்லுவ	இலலை—	வேறே) இலலை
தற்கு		நெஞ்சே—	மனமே
வேதம்முதல் ஆம்—	கருதி	கவலைபடேல	— விராகுல
முதலாகிய		ப்படாகே	
அனைத்து ஆகநூல் ஆக்து		மெய்—	உண்மைபாகிய
ம்—	எலலாமாகிப	விண் உறுவார்க்கு—	மூத்தி
நூலகளிடத்தும்		உலகத்தை	துடைய வி
நினைப்பு—	எண்ணமே	நுமபுவேர்க்கு	
அதுஎன--	அவ்வினைப்பய	விதி—	பாதொருகருமமும
னென்ற		இலலை—	இலலையாம்

(இ-து) பாதொரு முயங்கியுமின் றிவிடொன்றையே
விருமபியிருப்பார்க்கு இன்பதுன்பங்களிலை எ-ம்.

கோ-எ-ய்—வே, எ-ய-விதி, ப-லை—இலலை

வினைப்பயனை--பண்புத்தற்கிழமைப்பொருளில்வந்த
ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர் வெல்வதது,
பொழிப்பெயர், வெல் - வகுதி, வ - எதிர்க்கால இடைநீ

இ-து-சு-ரிமை, து-புடைபெயர்ச்சியை உணர்த்தும்பு
குதி- குவவுருபு இரண்டும் தகுதிப்பொருட்டு கவலை
டேள்— எவ்வொருமை எதிர்மறைநனை மூற்று-உறு
வார்—எதிர்கால வினையாலனையும்பொர்இல்லை இரண்
டும- எதிர்மறைக்குறிப்புப் பொதுவினை மூற்று
நன்றென்றுந்தீதென்று நானென்றுத் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே - நின்றநிலை
தானதான் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
தானதானவர தோடும பொருள்.

(பதவுரை)

நன்றுஎன்றும்—இது, கல	நின்றநிலை—தமிழில யிரண்
லதுஎன்றும்	டறக்கூழி நின்றநிலை
திதுஎன்றும்—கெட்ட தெ	கான் - ஆன்மாவாகியான்
ன்றும்	அதுஆம்-அப்பதி யாகின்ற
கான் என்றும்—நானென்	தத்துவமஆம்—உண்மைநி
றும்	லைமையாம அது
தான் என்றும்—அவனெ	சம்பு அறுத்தார்—சம்பை
ன்றும்	அறுத்தவர்
அன்று என்றும்—அல்ல	யாக்கைக்கு - கட்டுதற்காக
தென்றும் [தும	தேடும பொருள்—தேடுகி
ஆமஎன்றும்—ஆகு மென்	றபொருளானது
ஆகாது—வேற்றுமைசெய்	மோனஆ—வேறின்றிமோ
யாமல	னவாறுபோலும்

இ-து) பாசத்தான் ஆன்மாவதியின் வேறுகதகோ
ன்றினும், தற்போத ஒழிபை அப்பதியாய் நிலைநிற்கு
வே தானதுவாகும் உண்மைநிலை எ-ம்.

எ-ய்—நிலை, தோ-எய்—அத, ப-லை—தத்துவமாம்
மோலும்.

உமமைகள் எண்ணுப்பொருள். ஆகாது—எதிர்ம
றைவினை எச்சம் நிலை யாக்கை இரண்டிம் தொழிற்பெ
யர் கு-தகுதில்பொருட்டு போலும் என்னும்பயனிலை
எஞ்சிரின்றது. (உஅ)

முப்பதா மாண்டளவின் மூன்றற் றொருகொருகைத்
தம்பா மறன்னுட் செருகுபின் - செப்பும்
கையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
மூலையளவே யாகுமா மூப்பி.

(பகவுரை)

முப்பது ஆம ஆண்டு அளவி
ல்—முப்பதுவயதள வா
கிப இளமைப் பருவத்
தில்

மூன்ற அற்று—ஆணவம
மாயை கன்மம ஆகிப மு
மமலமும நீங்கி

ஒருகொருகை — ஒப்பற்ற
முதற்கடவுளை

தப்பாமல்—தவறாமல்

தன்னுள்பெறுள் ஆயின்—

தன்னுள்ளே (அதுபுகி

ஞானத்தால் ஒருவன்)

(இ-த) முப்பதுவயதிலேயே பற்றற்ற ஞானசாரி

யரை அடித்துக் கேட்டால்

அடையரன் ஆயின்

காரிகையார் தங்கள்—அழ

கிபமரகாது

அளவே — தளர்ச்சி அள

வாகவே

மூலை—தன்முண்டாம் அ

துபோல

மூப்பி — பின்வரும முது

மைப்பருவத்தில்

செப்புகலை அளவே ஆகு

ம—அமமுதற் பொருள்

அவனுக்குகற்ற சாத்திர

ஞானத்தினனவேயாம்

சித்தித்தல தெளிதலநி

சித்தித்தல தெளிதலநி

டை கூடல் இங்கான்கும் செயலவேண்டும் எ-ம்.

தோ-எய்—ஆம்முதற்மொருள். ம-லை—ஆகும்

ஆம்செய்யும் என்னும் வாய்மாட்டு . எதிர்காஸப்றெ
யவொச்சம். ஈற்றயிரமெய்கெட்டது மூன்ற—எண்ணு
குமெயர் ஏ - இரண்டும் தேற்றம் ஆம் மூன்றமது
சைகள், (கக)

தேவர் குறஞந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழ் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்,

(முதவுரை)

தேவர் குறஞம—திருவள்	தகுத்திரமும்
ஞவநாயனார் திருக் குற	கோவை—திருநுவாத லூ
ஞம	டிசுளுடைய திருக்கோ
திருநான்மறை முடிவும்—	வையாரும்
சிறந்த நான்கு வேதங்க	திருவாசகமும்—திருவாச
ளின் முடிவாகிய உபநிட	கமும்
தங்களும்	திருமூலர் சொல்லும்—தி
மூவர்தமிழும்—திருஞான	ருமூலநாயனார் திருமந்தி
சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்	ரமும்
முதலியமூவருடைய த	ஒருவாசகமென்ற — ஒரு
மிழ்ப்பதிகங்களும்	பொருளைக்குறித்த வாக்
முனிமொழியும் — விவாச	கியங்களென்று
முனிவருடைய வேதந்	

(இ-து) திருக்குறண் முதலிப நூல்களெல்லாம் வேறுவேறு வாக்கிபங்களாகத் தோன்றினும் கடவுளியலபும், உயிரியலபும், பந்தவியலபும், முத்தியியலபும் ஆகிய இவைகளை யொருதனமையாகவே யுணர்த்துள்ள-ம்,

தோ-எ-ம்—நீ, ப-லே—உணர்,

உம்மைகள் எண்ணுப்பொருள் சொல்—கருவி ஆகுபெயர் உணர்—சுருபுணர்ந்துகுன்றிய ஏவலொருமை வினைமுற்று. (சுய)

நல்வழியுரை-முற்றிற்று,

✽தருதருதருதரு*தருதருதருதரு✽

உ

கடவுளதுணை,

இலக்கணக் குறிப்பு.

பாட்டு—க,

எண்ணுங்கால், செயின் என்னும் வாய்பாட்டெதிர்
கால வினை எச்சம் எண் - பகுதி, கால - வினையெச்ச
விசுதி, உம் - சாரியை, பகுதியீற்றுணகாத்தோற்றமு
ம், சாரியையீற்று மகரத்திரிபும் சந்தி இது என்பது
ஈது என்முதல நீண்டது, சொல் - முதனிலைத்தொழி
ற்செயர் உம்மை - முற்று, செயல் - வியங்கோள் வினை
முற்று,

பா—உ,

சுவ்வுருபு தகுதிப்பொருட்டு. இயலுடம்புதிரண்டா
மவேற்றுமை உருபும் பொருளும் தொக்கதொகைபொ
ப்மெய் இரண்டும் குணவாகுமெயர், ஏ - இரண்டில்
முன்னது வினா பின்னது ஈற்றசை ஊழின என்னும்
ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகாவிலைத்தொடர் ஏதுப்பொ
ருட்டாய் விண்டார் என்னும் வினையாலனையும்மெயர்
கொண்டது,

பா—ஓ,

ஆண்டு என்பது சுட்டுப்பொருளோடு ஏழாவது இ
டப்பொருள் தந்துவிற்கும் ஓர் இடைச்சொல், மாண்டா
ர்—இறந்தகால வினையாலனையும்மெயர், மாள் - பகுதி,
ஆர் - விசுதி, ட் - இடைநிலை, ளகரத்திரிபு சந்தி, தோறும்
ஏழாவது இடப்பொருள்தந்து பன்மைப்பொருளிலவ

ந்த இடைச்சொல் வேண்டா என்பதில்தவ்விசுதி
தொகுத்தல், ஓ - எதிர்மறை, உம்மைகள் இரண்டிலமுன்
நையது உயர்வுசிறப்பு, பின்னையது இழிவுசிறப்பு, ஏ -
நிலை,

மா—உ0,

கொண்டாட்டம்—தொழிற்பெயர் கொண்டாடு-மரு
தி- மருதி யீற்றுடகரம் இரட்டித்தது விரித்தல் விகா
ம் அம்-தொழிற்பெயர் விசுதி, இறண்டென்னும்செவ்
வேண்ணின் கொகையும், விததென்னுஞ் சொல்லின்
சுற்றில இழிவுசிறப்பும்மையும் விகாரத்தாலதொக்கன்
மறுமை என்பதின்சுற்றிலுள்ளஉம்மைமுற்றுசுவ்வரு
புஇரண்டும்மகைப்பொருள், ஆய்விடம்—செய்யுமென்
னும் வாய்பாட்டுப்படர்க்கைவினையும், ஆ-மருதி, ப
எழுத்துப்பேற, விடு-துணிவுப்பொருளுணர்த்துமது
மருதி, உம்-எதிர்காலம்காட்டிம வினையுற்றுவிசுதிஇ
மை—இப்பிறப்பும்மறுமை—வருபிறப்பு,

மா—உ௧,

உடைமை-உடன்பாட்டுக்குறிப்புத் தொழிற்பெயர்
காமுறுதல்—தொழிற்பெயர், காமம்என்னும்பண்
பெயர் கடைக்குறையாய்உறு என்னும் வினையரு
மோடுசேர்ந்துதல்என்னும்தொழிற்பெயர் விசுதிபெ
றுதலானம்—காமுறுதல்,—என்னும்பெயர்ச்செவ்
சுற்றிலகுத்தென்னும்கொகைபெற்றதுஉம்மை—
புற்றுவந்திட என்னும் செயவெனெச்சம் காரணப்பெ
ருட்டாதலால இறந்தகாலம் காட்டினின்றது.

